ŁUCK, DNIA 20 GRUDNIA 1930 R.

WOŁYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 24.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

246.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dn. 29 listopada 1930 r. L. 5510/Rol

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń oraz zapobiegania szerzeniu się tych chorób.

Na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz § 357 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), jak również reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29 września 1928 r. Nr. 6376-W-II — zarządzam aż do odwołania, co następuje:

§ 1. Uznaję następujące miejscowości jako dotknięte zarazą i pomorem świń:

1. w powiecie Dubieńskim: w. Władysławówka, gminy Młynów, w. Werba, w. Ptycza, os. Turkowicze — gminy Werba, w. Boremel, w. Złoczówka, w. Rusinowo-Beresteczko — gminy Boremel, w. Podzamcze, w. Kruki — gminy Radziwiłłów.

2. w powiecie Horochowskim: w. Łobaczówka — gm. Beresteczko, w. Podberezie, w. Ochłopów, w. Fusów, w. Matów — gminy Podberezie, w. Olchówka — gminy Skobełka.

3. w powiecie Kostopolskim: w. Stawek, w. Korczyn — gminy Derażne, st. kol. Mokwin — gm. Kostopol.

4. w powiecie Kowelskim: m. Ratno, m. Maciejów, w. Górniki, w. Postupel — gminy Górniki, kol. Cegielnia — gminy Powursk.

5. w pow. Krzemienieckim: w. Antonowce — gminy Białokrynica, w. Łosiatyn — gminy Poczajów.

6. w powiecie Łuckim: kol. Popówka — gm. Kiwerce, kol. Nowe Podhajce — gminy Poddębce, w. Topólno — gminy Rożyszcze.

7. w powiecie Rówieńskim: w. Gwozdów, w. Józefin — gminy Korzec, k. Kołodenka — gminy Równe, os. Hallerowo — gminy Tuczyn.

8. w powiecie Zdołbunowskim: w. Chorów — gminy Chorów, miasteczko i wieś Mizocz — gminy Mizocz, w. Lidawa, os. Tajkury — gminy Zdołbica.

§ 2. W tym zapowietrzonym obszarze, niezależnie od zarządzeń, wydanych przez władze administracyjne I instancji, zabraniam.

1. Odbywania targów, pokazów i przetargów na świnie.

2. Wypędzania świń na wspólne pastwiska, wypuszczania ich samopas, wspólnego pojenia oraz przepędu, jakoteż zatrzymywania się ze świńmi, przewożonemi na wozach.

3. Skupowania świń przez handlarzy sposobem domokrążnym.

4. Dokonywania kastracji świń przez osoby nie posiadające dyplomu lekarza wet.

§ 3. Wywóz świń z zapowietrzonych miejscowości, uzależnia się od zezwolenia właściwego Starosty i może odbywać się tylko po zbadaniu ich przez powiatowego lekarza wet. i na warunkach wymienionych w § 353 wyżej wspomnianego rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r.

§ 5. Winni niestosowania się do tego rozporządzenia będą karani z rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
w/z (—) **Śleszyński**
Wicewojewoda

247.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 28 maja 1930 r. Nr. 2961/Adm/2

poruczające Starostom przeprowadzenie statystyki taboru żeglugi śródlądowej w związku z wykonaniem rozp. P. R. z dn. 30.XII. 1925 r. (Dz. U. R. Nr. 6, poz. 31 ex 1926).

Na podstawie art. 108 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.I.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej oraz § 3 ustęp 2 rozp. Rady Ministrów z dnia 30.XII.1925 r. o statystyce taboru żeglugi śródlądowej — zarządzam co następuje:

§ 1. Przeprowadzenie corocznej statystyki taboru żeglugi śródlądowej zgodnie z rozp. Rady Ministrów z dn. 30.XII.1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 31 ex 1926) na rzekach nieżeglownych i niespławnych, a więc wyjętych z pod zarządu Urzędów Dróg Wodnych poruczam na terenie powiatów Województwa Wołyńskiego właściwym Starostom Powiatowym.

§ 2. Zgodnie z przytoczonym wyżej rozporządzeniem, obowiązkowi zgłoszenia do spisu dla celów statystycznyg podlegają wszelkiego rodzaju parostatki, barki, łodzie i t. p. zarówno z własnym popędem, jak i bez niego, używane do przewozu ludzi lub towarów na polskich wodach śródlądowych publicznych i prywatnych z wyjątkiem:

a) statków stanowiących własność Państwa,

b) statków państw obcych.

§ 3. Spis statków ustanowiony został skrócony i szczegółowy. Spisowi skróconemu podlegają:

a) statki bez własnego popędu, wybudowane na jeden okres nawigacyjny,

b) łodzie sportowe i rybackie,

c) inne statki o powierzchni poniżej 20 m. kwadratowych (największa długość pomnożona na największą szerokość).

Wszystkie inne statki podlegają spisowi szczegółowemu.

§ 4. Właściciel statku, podlegającego spisowi skróconemu winien zgłosić w Starostwie powiatu, w którego obrębie statek ma stały postój następujące dane: rodzaj statku, największą

jego długość, największą szerokość, zdolność przewozową, miejsce stałego postoju, nazwisko i adres właściciela.

§ 5. Właściciel statku podlegającego spisowi szczegółowemu winien zgłosić w Starostwie powiatowem, w którego obrębie znajduje się port obrany dla statku za macierzysty, następujące dane:

a) dla statków wszelkiego rodzaju: port macierzysty, nazwę statku względnie numer zastępujący nazwę, rodzaj statku, wymiary, zdolność przewozową, stan, w jakim się znajduje, ilość załogi podczas nawigacji oraz imię i nazwisko właściciela,

b) dla statków z własnym popędem prócz powyższych danych, jeszcze dane, dotyczące kotłów, maszyn do poruszania, instalacji, szybkości statku w wodzie stojącej i daty oględzin techniczno-sanitarnych.

§ 6. Zgłoszenie odbywa się pisemnie przez wypełnienie i nadesłanie do Starostwa formularza zawierającego punkty wymienione w § 4 względnie 5 niniejszego rozporządzenia, bądź też ustnie przez podyktowanie odpowiednich danych w Starostwie do protokułu.

§ 7. Wszystkie statki i łodzie już istniejące, podlegają skróconemu lub szczegółowemu spisowi, o ile nie zostały już zgłoszone, winny być zgłoszone najpóźniej w terminie do dnia 31 stycznia 1931 r.

Statki nowowybudowane, tudzież statki nabyte poza granicami Państwa, lub wogóle z jakichkolwiek przyczyn nie zapisane w tym terminie, winny być bezzwłocznie zgłoszone, w każdym zaś razie przed użyciem do pracy.

Statki, podlegające spisowi skróconemu, winny być zgłaszane w sposób przepisany w § 6 niniejszego rozporządzenia corocznie przed 1-szym kwietnia.

Co do statków, podlegających szczegółowemu spisowi, winny być zgłaszane bezzwłocznie, w każdym zaś razie przed użyciem do pracy:

a) każda przebudowa statku, o ile spowodowała zmiany zasadniczych jego wymiarów lub urządzeń,

b) zmiana przeznaczenia,

c) zmiana nazwy,

d) zmiana właściciela,

e) zagubienie zaświadczenia spisowego lub znaku numerowego,

f) zmiana portu macierzystego,

g) hawarja lub zatonięcie,

h) zupełne wycofanie statku z ruchu.

Zmiany pod c) d) e) f) g) h) winny być zgłaszane bezzwłocznie.

§ 8. Po zgłoszeniu wydaje Starosta właścicielom statków, podlegających skróconemu spisowi poświadczenie zgłoszenia, zaś właścicielom statków, podlegających spisowi szczegółowemu — zaświadczenie i znak numerowy — ten ostatni za zwrotem kosztów jego sporządzenia.

Każdy statek, podlegający spisowi szczegółowemu, winien być stale zaopatrzony w znak numerowy i zaświadczenie. Znak numerowy ma być przybity na widocznem miejscu, wskazanem przez Starostę, zaświadczenie zaś winno być wraz z innemi dokumentami przechowywane u kierownika statku.

Znak numerowy i zaświadczenie są związane ze statkiem, na który zostały wydane i przy zmianie właściciela wraz ze statkiem przechodzą do nabywcy.

W razie zupełnego wycofania statku lub łodzi z ruchu znak numerowy i zaświadczenie winny być zwrócone urzędowi, który je wydał.

Statki, podlegające spisowi skróconemu, winny mieć oznaczone w miejscu widocznem imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela i numer bieżący zanotowania w Starostwie oraz winny być zaopatrzone podczas pracy w poświadczenie zgłoszenia.

Właściciel statku odpowiada za prawdziwość i dokładność zgłoszonych do spisu dat, a na żądanie urzędu, prowadzącego spis, jest obowiązany przedstawić wszelkie dokumenty, mogące posłużyć do skontrolowania prawidłowości złożonych zeznań.

W razie potrzeby sprawdzenia zgłoszonych dat, Starosta może wyznaczyć właścicielowi statku w ciągu miesiąca od dnia doręczenia zarządzenia— czas przybycia i postoju statku w siedzibie urzędu względnie w przystani najbliższej celem poddania go oględzinom.

§ 9. Kto nie czyni zadość obowiązkom, nałożonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. o statystyce taboru żeglugi śródlądowej (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 31), oraz rozporządzeniem niniejszem, podlega karze grzywny do wysokości 500 (pięciuset) złotych, a w razie niemożności uiszczenia grzywny karze aresztu do 1 miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej.

Kary te wymierza władza administracyjna I instancji.

P. o. Wojewody
(—) **Śleszyński**
Wicewojewoda

248.

POSTANOWIENIE.
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 29 listopada 1930 r. L. 5408/Rol./2

w sprawie cen drewna dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy.

Na mocy ustawy z dn. 6.VII. 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. Ust. Nr. 87, poz. 676), rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 25.IX. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 105, poz. 823), oraz rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 21. VI. 1929 r. (Dz. Ust. Nr. 69, poz. 635), ustanawiam średnie ceny dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na miesiące październik, listopad i grudzień 1930 r., w lesie na pniu, w województwie wołyńskim,—jak piniżej:

Strefy odległości od stacji norm. kol. żelazn. i przystani rzek	Dla grupy wartości											
	I			II			III			IV		
	W klasach miejscowości											
	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III
	w złotych polskich za 1 m³ na pniu											
I. do 5 klm.	37,80	34,20	28,80	21,60	18,80	15,20	21,60	18,80	15,20	15,00	12,00	8,00
II. 5 „ 10 „	32,10	29,00	24,50	18,40	16,00	13.00	18,40	16,00	13,00	12,70	10,20	6,80
III. 11 „ 15 „	30,30	27,30	23,00	17,20	15,00	12,20	17,20	15,00	12,20	12,00	9,60	6,40
IV. 16 „ 20 „	28,30	25,70	21,60	16,20	14,00	11,40	16,20	14,00	11,40	11,20	9.00	6,00
V. 21 „ 25 „	26,40	24,00	20,15	15,20	13,10	10,70	15,20	13,10	10,70	10,50	8,40	5,60
VI. 26 „ 30 „	24,50	22,20	18,70	14,00	12,20	10,00	14,00	12,20	10,00	9,70	7,80	5,20
VII. wyż. 30 „	22,70	20,50	14,40	12,80	11,20	9,00	12,80	11,20	9,00	9,00	7,20	4,80

Stosownie do wartości drzewostanu (cenniejsze eksportowo do kraju i zagranicę), przy przewadze sortymentów cennych i o ile drzewostany rębne składają się przynajmniej w jednej trzeciej z drzew o średnicy, na wysokości piersi powyżej 40 cm. i w związku z lokalnemi warunkami zbytu i kosztami eksploatacji, cena powinna być podnoszona dla I i II grupy do 50%, w drzewostanach małej technicznej wartości, o cienkich wymiarach, w lasach, gdzie wojna i anarchja usunęła lepsze sztuki, pozostawiając mniej wartościowe—cena dla I i II grupy może być zniżona do 75% normalnej.

Dla zastosowania powyższych zmian starostwa winny występować z wnioskami do Urzędu Wojewódzkiego, który orzeka o zastosowaniu dla danego lasu zniżki lub zwyżki cen i określa wysokość takowej.

Podział miejscowości na klasy i strofy, jak przy postanowieniu mojem z dnia 10 sierpnia 1928 r. Nr. 3270-Rol.

Wojewoda
w z. (—) **J. Śleszyński**
Wicewojewoda.

249.

OKÓLNIK Nr 59
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 7 listopada 1930 r. L. 2298/S.M./30

w sprawie nadesłania przez samorządy wiadomości, dotyczących umów i t. p.

Do
Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Burmistrzów miast Kowla, Łucka i Równego.

Na podstawie art. art. 46 i 47 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550), tudzież § 5 pkt. 11 instrukcji dla biur informacyjnych (Dz. Urz. Min. Skarbu z dn. 1 lutego 1928 r. Nr. 4. poz. 40) wszystkie urzędy samorządowe winne przesyłać właściwym Izbom Skarbowym wiadomości, dotyczące zawarcia umów, o dokonanie robót i dostaw, umów dotyczących zakupów z wolnej ręki, na sumy przekraczające 200 zł. w stosunku rocznym, tudzież umów, o wydzierżawienie prawa poboru specjalnych opłat, najpóźniej w terminie miesięcznym, po zawarciu takich umów, jak również dostarczać innych danych, potrzebnych do obliczania podatku przemysłowego.

Zgodnie z powyższemi postanowieniami wezwała Izba Skarbowa Wołyńska urzędy i instytucje samorządowe do przedkładania jej wyżej wymienionych wiadomości i danych, tudzież przesłała tym urzędom i instytucjom odpowiednią ilość formularzy do wypełnienia. Do powyższego wezwania zastosowała się jednak tylko nieliczna ilość instytucji i urzędów samorządowych i żądane wiadomości, tudzież dane Izbie Skarbowej nadsyła.

Wobec tego polecam Panom Przewodniczącym (Burmistrzom) zastosować się ściśle do instrukcyj, wydanych w omawianej sprawie przez Izbę Skarbową Wołyńską i przedłożyć jej, o ile tego dotychczas nie zrobiono, wymagane wiadomości i dane za czas od 1 stycznia 1930 r. najpóźniej w terminie do dnia 1 grudnia r. b. Na przyszłość dane i wiadomości należy przesyłać w terminach miesięcznych.

Powyższe zarządzenie dotyczy także nadsyłania wymaganych wiadomości i danych przez samorządowe zakłady dobra publicznego, użyteczności Publicznej, przedsiębiorstwa komunalne, szkoły przemysłowe i t. d. Co się zaś tyczy samorządowych instytucji kredytowych, a w szczególności gminnych, miejskich i powiatowych kas oszczędności, to kasy te winne nadsyłać Izbie Skarbowej Wołyńskiej tylko wiadomości, dotyczące tranzakcji handlowych, towarowych i inkasa

weksli. Te wiadomości powinne być nadsyłane Izbie w terminach półrocznych, a to dnia 15 sierpnia i 15 stycznia każdego roku. Za ubiegłe pierwsze półrocze r.b. należy przesłać te wiadomości, sporządzone na specjalnych drukach wzór Nr. 11, do dnia 1 grudnia r. b. Druki te będą wysyłane w potrzebnej ilości zainteresowanym kasom na każde zapotrzebowanie.

Proszę Panów Przewodniczących przesłać odpis niniejszego wszystkim urzędom gminnym i magistratom miast niewydzielonych, tudzież zarządom kas oszczędności i wydać stosowne zarządzenia, co do jego wykonania.

Wojewoda
wz. (—) **J. Sleszyński.**
Wicewojewoda.

250.

OKÓLNIK Nr. 60
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 24 listopada 1930 r. Nr. RP-III-16065

w przedmiocie wydawania orzeczeń i zarządzeń przez Magistraty w sprawach budowlanych.

Do
Wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmików Woj. Wołyńskiego, oraz wszystkich Panów Burmistrzów miast wołyńskich.

W myśl art. 387 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) wszelkie orzeczenia i zarządzenia w sprawach budowlanych, wynikające z art. 385 powołanego rozporządzenia Magistraty mogą wydawać jedynie na podstawie opinji rzeczoznawców, posiadających prawo kierowania robotami budowlanemi w myśl art. 358—371 prawa budowlanego. Zgodnie z ustępem drugim art. 387 rzeczoznawcy budowlani powinni być zatwierdzeni przez Urząd Wojewódzki.

Orzeczenia i zarządzenia w sprawach budowlanych, wydane przez Magistraty bez opinji rzeczoznawców, zatwierdzonych przez Urząd Wojewódzki, nie będą miały znaczenia prawnego, a w razie wniesienia odwołań od powyższych orzeczeń i zarządzeń — te ostatnie będą uchylane.

Wobec powyższego polecam niezwłocznie przedłożyć tut. Dyrekcji Robót Publicznych do zatwierdzenia rzeczoznawców budowlanych, na podstawie opinji których Magistraty wydają orzeczenia i zarządzenia wynikające z art. 385 prawa budowlanego. Wykaz kandydatów powinien być przedłożony wraz z uwierzytelnionemi odpisami uprawnień do kierowania robotami budowlanemi, wydanych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Architekci Miejscy są w pierwszym rzędzie rzeczoznawcami powołanymi do sprawowania czynności, o których mowa w art. 387 cytowanego prawa i z tego tytułu podlegają oni również zatwierdzeniu w trybie przewidzianym w ust. 2 wspomnianego artykułu.

Z uwagi na charakter czynności związanych z wydawaniem przez Magistraty wspomnianych wyżej orzeczeń i zarządzeń rzeczoznawcy budowlani winni zwykle wchodzić w skład miejskiej służby technicznej, nie tylko jest więc dopuszczalnem, aby rzeczoznawcami tymi byli urzędnicy fachowi danej gminy, ale ten właśnie stan rzeczy uważać należy w wypadkach zwykłych za wskazany. Rzecz oczywista powinni urzędnicy fachowi posiadać kwalifikacje zawodowe, na podstawie których uzyskać mogą zatwierdzenie władz państwowych, o którem mowa w ust. 2 art. 387 powołanego rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

Wojewoda
(—) **H. Józewski.**

251.

OKÓLNIK Nr. 61
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 9 grudnia 1930 r. L. 5471/Rol.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Do
Panów Starostw Powiatowych, Panów Kierowników Ekspozytur Starostw w Korcu i Ostrogu oraz Panów Burmistrzów miast wydzielonych Województwa Wołyńskiego.

Stosownie do art. 1 i 2 ustawy z dn. 2 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 247) ogiery, nie posiadające świadectw uznania, przewidzianych w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych, podlegaja, począwszy od roku kalendarzowego 1931 włącznie, opłacie na rzecz Państwa w wysokości 50 zł. od jednego ogiera za każdy rok kalendarzowy.

Na podstawie art. art. 2, 3 i 5 tej ustawy zarządy właściwych gmin obowiązane są prowadzić spisy ogierów, podlegających opłacie, a także pobierać te opłaty. Przeprowadzanie kontroli w tej dziedzinie nad gminami należeć będzie do powiatowych władz administracji ogólnej, w gminach zaś, stanowiących powiaty miejskie, do Urzędu Wojewódzkiego.

Podając powyższe do wiadomości, na podstawie okólnika Pana Ministra Rolnictwa z dnia 24.XI 1930 r. Nr. 1053 — proszę Panów Starostów (Burmistrzów) o wydanie podległym władzom stosownych zarządzeń, mających na celu jaknajrychlejsze wprowadzenie w życie tej ustawy.

Szczegółowy zakres czynności, jakie w wykonaniu tej ustawy winny przedsiębrać zarządy gmin i władze administracji ogólnej, określone są w instrukcjach, załączonych do okólnika niniejszego.

Jednocześnie proszę;

a) wpłynąć na powiatowe związki komunalne, aby z uwagi na krótki czas, jaki pozostaje w obecnym roku do sporządzenia druków, przewidzianych w § 1—3, 6 i § 9 pkt. 3 instrukcji dla zarządów gmin, koszty sporządzenia tych druków dla gmin wiejskich i gmin miejskich, nie wyłączonych z powiatowego związku komunalnego, pokryły tymczasowo powiatowe związki komunalne, ściągając te koszty następnie od zarządów gmin, które obowiązane są je pokrywać z 25% pobranych opłat (§ 13 instrukcji dla gmin), pozostałe gminy miejskie winny same pokryć te koszty;

b) aby z uwagi na konieczność rozplakatowania na obszarze gmin obwieszczeń o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, w czasie od 1 do 20 grudnia (§ 1 instrukcji dla zarządów gmin) zamówione zostały zgodnie z § 2 instrukcji dla władz administracji ogólnej obwieszczenia w terminie nieprzekraczającym 3 dni od dnia ogłoszenia instrukcji w Dzienniku Wojewódzkim, oraz aby pozostałe druki zamówione zostały najpóźniej w ciągu dni 7, licząc od tej daty;

c) zarządzić przesyłanie do Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego najpóźniej do dnia 1 maja każdego roku zestawień cyfrowych, dotyczących ściągniętych opłat za czas do dnia 1 kwietnia włącznie, a jeśli chodzi o zestawienia, odnoszące się do opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarządy gmin za czas od 2 kwietnia do 31 sierpnia, względnie za czas od 1 września do 31 grudnia—najpóźniej do dn. 20 września, względnie do dnia 20 stycznia każdego roku (§ 5 instrukcji dla władz administracji ogólnej); zestawienia winny być sporządzone powiatami według wzoru Nr. 5 do instrukcji dla zarządów gmin.

Wojewoda

(—) H. Józewski.

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 listopada 1930 r.

dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. № 24, poz. 247).

§ 1.

Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w czasie od 1 do 20 grudnia rozplakatować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenie o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznań.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w załączniku Nr. 1 do instrukcji niniejszej.

§ 2.

Najpóźniej do dnia 5 stycznia każdego roku zarząd gminy winien sporządzić według stanu z dnia 1 stycznia spis wszystkich, znajdujących się na obszarze gminy, ogierów, podlegających opłacie (wzór Nr. 1). W gminach zbiorowych spis ten winien być sporządzony i prowadzony oddzielnie dla każdej wsi.

Spisy te winny być sporządzane i wypełniane atramentem.

§ 3.

Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, przez okres czasu od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego włącznie każdego roku.

Przyjmowane winny być zgłoszenia zarówno pisemne, jak i ustne. Zgłoszenie ogiera zarząd gminy adnotowuje w spisie ogierów (wzór № 1). W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być powierzone przez zarząd gminy również sołtysom. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatnie zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr. 2.

§ 4

Przed dniem 20 lutego każdego roku zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie, wezwanie do uiszczenia opłaty najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie.

§ 5.

W okresie czasu od dnia 2 do dnia 10 lutego każdego roku, zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić:

a) czy ogiery wykazane w spisie ogierów, podlegających opłacie (wzór. Nr. 1), a niezgłoszone w terminie do dnia 1 lutego włącznie, znajdują się u dotychczasowych posiadaczy, czy też zostały sprzedane, wykastrowane lub padły; wyniki sprawdzenia winny być wpisane w rubryce „Uwaga“ spisu ogierów (sprzedany, wykastrowany, padł);

b) czy na obszar danej gminy nie wprowadzono z innych gmin w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego włącznie ogierów, podlegających opłacie, a niezgłoszonych w danej gminie; ogiery takie, o ile nie uiszczono od nich opłaty, winny być wpisane do prowadzonego dla danej gminy spisu ogierów, podlegających opłacie.

§ 6.

Opłaty od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie każdego roku.

Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór Nr. 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, napisany ołówkiem, pozostaje w kwitarjuszu, drugi zaś, napisany przez kalkę, winien być wydany płatnikowi. Wniesienie opłaty winno być również adnotowane w spisie ogierów (wzór Nr. 1).

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie ołówkiem chemicznym i zaopatrzone w podpis osoby pobierającej opłatę. Ponadto pokwitowanie winno być zaopatrzone w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Pokwitowanie zepsute winne być zachowane.

§ 7.

Wpływy pieniężne, powstałe z opłat wniesionych do dnia 1 kwietnia włącznie, zarząd gminy

winien po potrąceniu na swą korzyść 25% (§ 8) wpłacać do Kasy Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (Dz. 3 § 17) między 1 a 5 marca oraz między 1 a 5 kwietnia.

Wnosząc do Kasy Skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w Kasie Skarbowej deklarację (wzór Nr. 4). Jeden egzemplarz deklaracji zachowuje gmina u siebie.

§ 8.

Przypadające gminie 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd gminy na rzecz gminy.

§ 9.

Najpóźniej do dnia 15 kwietnia każdego roku zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej, a gmina, stanowiąca powiat miejski, wojewodzie:

1) wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1;

2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie dokonali zgłoszenia w terminie przepisanym, t. j. do dnia 1 lutego włącznie;

3) cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat według wzoru Nr. 5.

§ 10.

Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiścili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11.

Od płatników, którzy nie uiścili opłaty najpóźniej do dnia 15 kwietnia włącznie, zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnem, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne określone w art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 12.

Przyjmowanie przez Zarząd gminy opłat wpłacanych po dniu 1 kwietnia i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach, ustalonych w § 6 ust. 2 i 3 §§ 7—9 z następującemi zmianami.

Opłaty od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25% na rzecz gminy (§ 8), a także kary za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do Kasy Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (Dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1000 zł., w każdym razie co trzy miesiące.

W dniu 10 września i 10 stycznia każdego roku zarządy gmin winny przesyłać powiatowej władzy administracyjnej ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1) oraz zestawienie cyfrowe (wzór Nr. 5), dotyczące opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od 2 kwietnia do 31 sierpnia, względnie za czas od 1 września do dnia 31 grudnia.

§ 13.

Druki obwieszczeń o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (§ 1), spisy ogierów (wzór Nr. 1), zaświadczenia o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr. 2), kwitarjusze (wzór Nr. 3) i zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5) zostaną dostarczone zarządowi gminy przez powiatowe władze administracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w druki.

Koszty sporządzenia tych druków pokrywają gminy z przypadających im 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat (§ 8).

§ 14.

Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitarjusze przez dwa lata następujące po roku, do którego się odnoszą.

Minister Rolnictwa

(—) **Połczyński.**

Zał. Nr. 1 do instrukcji
dla zarządów gmin.

OBWIESZCZENIE

o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), będzie pobierana w r. 1931 r. opłata na rzecz Państwa od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł. od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

a) ogiery, stanowiące własność Państwa,

b) ogiery, które nie ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził,

c) ogiery, biorące udział w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że posiadacze ich wykażą się zaświadczeniem Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzającem uczestnictwo ogiera w tych próbach.

Zarząd gminy wzywa przeto wszystkich posiadaczy ogierów, podlegających opłacie:

1) aby w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego (włącznie) 193. . r. zgłosili je w zarządzie gminy,

2) aby do dnia 1 kwietnia (włącznie) 193. . r. wnieśli do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł. od ogiera.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie:

1) że kto w przepisanym terminie. t. j. do dnia 1 lutego (włącznie) 193 . . r., nie zgłosi ogiera, podlegającego opłacie, ulegnie karze pieniężnej do

100 zł. lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),

2) że opłaty nie uiszczone do dnia 1 kwietnia (włącznie) 193 . . r. będą, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięte przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

. . . . . . dnia . . . . . . 193 . . r.

Zarząd Gminy.

Zarząd Gminy . . . . Wzór Nr. 2.

ZAŚWIADCZENIE.

P. . . . . , zamieszkały w . . . . . zgłosił zwojego ogiera maści . . . . lat . . . podlegającego opłacie na zasadzie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Ez. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), na dowód czego wydano niniejsze zaświadczenie.

. . . . . . dnia . . . . . . 19 . . r.

Pieczęć . . . .
podpis wydającego zaświadczenie.

Zarząd Gminy . . . . Wzór Nr. 3

POKWITOWANIE Nr.

	Zł.	gr.
P. . . . . z . . . . wpłacił do kasy zarządu gminy tytułem opłaty za rok 193 . . od ogiera maści . . . . lat . . . złotych pięćdziesiąt	50	—
tytułem kary za zwłokę w uiszczeniu opłaty za rok 193 . r. od ogiera maści . . . . lat . . . złotych		
Razem złotych		

Zasada: ustawa z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247).

Pieczęć Dnia . . . . . . 193 . . r.

Podpis

Wzór Nr. 4

DEKLARACJA.

Zarząd gminy . . . . . . powiat . . . . wpłaca do kasy skarbowej . . . . . . na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dział 3 § 17) kwotę zł. . . . (słownie: . . . .) pochodzącą z opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania kwotę zł. . . . (słownie: . . . .) pochodzącą z kar za zwłokę w uiszczeniu opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania — razem zł. . . . . słownie . . . .).

Podpis

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA.

z dnia 24 listopada 1930 r.

dla władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247).

§ 1.

W czasie od 1 do 5 grudnia każdego roku władza administracji ogólnej, a w gminach, stanowiących powiaty miejskie, wojewoda winni przypomnieć zarządom gmin o czynnościach, jakie mają one w danym roku przedsięwziąć, stosownie do instrukcji dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Urzędnicy władz nadzorczych winni również przy sposobności odbywania lustracji gmin zwracać uwagę, czy gminy wykonują obowiązki, ciążące na nich stosownie do instrukcji, wymienionej w ustępie poprzednim i udzielać im w razie potrzeby — odpowiednich wyjaśnień.

§ 2.

Potrzebną ilość obwieszczeń o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (§ 1 instrukcji dla zarządów gmin), a także spisów ogierów, zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia, kwitarjuszy i zestawień cyfrowych (wzór №№ 1, 2, 3 i 5 do instrukcji dla zarządów gmin), powiatowa władza administracji ogólnej zamówi dla zarządów gmin w powiecie z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same zamawiają druki. Zamówienie to winno być dokonane w Samorządowym Instytucie Wydawniczym S-ka z ogr. odpow. Warszawa, Świętokrzyska № 13 m. 15 (tel. 442-63). Kwitarjusze winny być sporządzone w bloczkach po 50 blankietów koloru białego.

W razie potrzeby władza administracji ogólnej zażąda od gmin zapotrzebowania na te obwieszczenia i druki.

Koszty wykonania obwieszczeń i druków, wymienionych w ustępie 1) pokrywają zarządy gmin z 25% opłat, przypadających zarządowi gminy.

§ 3.

Kwitarjusze winny być przesznurowane. Końce sznurów winny być umocnione lakiem, w któym winna być wyciśnięta pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej, względnie wojewody, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie.

Blankiety kwitarjuszy winny być ponumerowane.

Numeracja blankietów winna być ciągła, t. j. numery blankietów pokwitowań w drugim i następnych kwitarjuszach winny rozpoczynać się od cyfry, następującej kolejno po ostatniej cyfrze poprzedniego kwitarjusza.

Na zewnętrznej stronie końcowej okładki kwitarjusza winna być umieszczona notatka, stwierdzająca ilość blankietów pokwitowanie oraz kolejne numery blankietów (numer pierwszego i ostatniego blankietu). Notatka ta winna być podpisana przez właściwego urzędnika powiatowej władzy administracji ogólnej, a o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty, miejskie, przez właściwego urzędnika wojewody oraz zaopatrzona w pieczęć tej władzy. Władze te winny prowadzić ewidencję wydanych kwitarjuszy.

§ 4.

Po otrzymaniu przez Wojewodę, względnie powiatową władzę administracji ogólnej od rządów gmin danych, określonych w § 9 lub § 12 instrukcji dla zarządów gmin, winny one szczegółowo sprawdzić te dane.

Wynik sprawdzenia winien być opisany czerwonym atramentem pod ostatnią pozycją spisu ogierów (wzór № 1 do instrukcji dla zarządów gmin) oraz zakomunikowany zarządowi gminy. Notatka winna być podpisana przez urzędnika, sprawdzającego odnośne dane, i zaopatrzone w pieczęć władzy, dokonywującej sprawdzenia.

§ 5.

Najpóźniej do dnia 1 maja każdego roku powiatowa władza administracji ogólnej, względnie o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, zarząd tej gminy, winny przedstawić właściwemu urzędowi wojewódzkiemu zestawienie cyfrowe, gminami, opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, według wzoru № 5 do instrukcji dla zarządów gmin. Zestawienie takie za czas od 2 kwietnia do 31 sierpnia, względnie za czas od 1 września do 31 grudnia należy przesłać urzędowi wojewódzkiemu najpóźniej do dnia 20 września, względnie do 30 stycznia.

Minister Rolnictwa
(—) **Połczyński.**

Powiat: . . . . Wzór Nr. 1
Gmina: . . . .
Wieś: . . . . Rok 193 . .

SPIS

ogierów, nie posiadających świadectw uznania, podlegających opłacie stosownie do ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247).

Nr. kol.	IMIĘ i NAZWISKO posiadacza ogiera	Opis ogiera		Data zgłoszenia ogiera	Pobrano za ogiera opłatę			obrano karę za zwłokę			UWAGI:
		maść	wiek		data pobrania opłaty	numer pokwitowania	Suma	data pobrania	numer pokwitowania	Suma	

Powiat . . . . Wzór Nr. 5.
Gmina . . . .

CYFROWE ZESTAWIENIE

wyników ściągniętych opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

ZA CZAS OD DO

Ilość ogierów					Opłaty			Kary za zwłokę		UWAGI
podlegających opłacie	zgłoszonych	niezgłoszonych	za które uiszczono opłatę	za które nieuiszczono opłaty	ogólna kwota ściągniętych opłat	wpłacono do kasy skarbowej	zatrzymała gmina kwotę (25%)	ilość wypadków, w których pobrano kary za zwłokę	ogólna suma kar za zwłokę, wpłaconych do kasy skarbowej	

252.

OGŁOSZENIE

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach

Na mocy postanowienia Wojewody Wołyńskiego z dnia 4 grudnia 1930 r. Nr. 3996/PO art. 2 statutu Stowarzyszenia „Gemiłus Chesed" w Kowlu, zatwierdzonego przez Wołyński Urząd Wojewódzki dnia 28 lutego 1927 r. i wciągniętego do rejestru Stowarzyszeń i związków o celach opieki społecznej Województwa Wołyńskiego pod Nr. 462/B otrzymuje następujące brzmienie:

Celem Stowarzyszenia jest niesienie pomocy ubogim żydom, mieszkańcom m. Kowla, drogą udzielania bezprocentowych pożyczek, przeznaczonych na odbudowę ich warsztatów pracy zniszczonych przez wojnę, bądź klęski żywiołowe, jak również w celu podtrzymania bytu gospodarczego tychże warsztatów, zagrożonych w swem istnieniu wskutek przesilenia gospodarczego lub z powodu choroby względnie śmierci ich właściciela.

Za Wojewodę
(—) **Titow**
Nacz. Wydz. Pr. i Op. Sp.

253.

OBWIESZCZENIE

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Łucku

o wywołaniu do pierwiastkowej regulacji hipotecznej gruntów scaleniowych wsi: 1) Kwasów, 2) Połapy.

1.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Łucku obwieszcza, że niżej wyszczególnione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipotecznej w terminach następujących:

Grunta scaleniowo-nadziałowe.

24 lutego 1931 r.

1. Dział gruntu przy wsi Kwasów, gminy Podberezie, pow. Horochowskiego, powierzchni 18 ha, właściciele: Kapitolina Buczyńska, Katarzyna Poliszuk i inni, w ogólnej liczbie 11 osób.

2. Tamże, około 16 ha, właściciele: Jewpistymja Kostiuk, Fiodot Matiewa i inni w ogólnej liczbie 10.

3. Tamże, około 14 ha, właściciele: Łukjan Bereza, Jan Korniej i inni, w liczbie 10.

4. Tamże, około 19 ha, właściciele: Daniel Czetwerżuk, Aleksandra Szulaka i inni, w liczbie 12.

5. Tamże, około 16 ha, właściciele: Ksenja Żołnier, Serafina Romańczuk i inni, w liczbie 11.

6. Tamże, około 18 ha, właściciele: Justyna Poliszuk, Fiodora Smaga i inni, w liczbie 10.

7. Tamże, około 26 ha, właściciele: Helena Dańko, Fiodor Muszyński i inni, w liczbie 14.

8. Tamże, około 10 ha, właściciele: Tekla Baczyńska, Krystyna Baczyńska i inni, w liczbie 10.

9. Tamże, około 16, właściciele: Roman Baczyński, Paraskiewa Majko i inni, w liczbie 12.

10. Tamże, około 18 ha, właściciele: Likierja Krutyłko, Fieodosja Sojko i inni, w liczbie 10.

11. Tamże, około 17 ha, właściciele: Jan Pundyk, Junia Nikołajenko i inni, w liczbie 10.

12. Tamże, około 11 ha, właściciele: Trofim Prystupa, Marja Stepaniuk i inni, w liczbie 10.

13. Tamże, około 29 ha, właściciele: Andrzej Janczuk, Fiodor Żyłka i inni, w liczbie 10.

14. Tamże, około 43 ha, właściciele: Łukasz Smaga, Mykita, Ignacy i Jan Sojko i inni, w liczbie 12.

15. Tamże, około 14 ha, właściciele: Elżbieta Baczyńska, Jewdokja Sojko i inni, w liczbie 8.

16. Tamże, około 21 ha, właściciele: Fiodor Herba, Jewdokja Herba i inni, w liczbie 8.

17. Tamże, około 74 ha, właściciele: Grzegorz Baczyński, Konstanty Baczyński i inni, w liczbie 10.

18. Tamże, około 15 ha, właściciele: Michał Krutyłko, Łukjan Nowosad i inni, w liczbie 11.

30 marca 1931 r.

19. Tamże, około 64 ha, właściciele: Paweł, Julja, Mikołaj, Afanasja i Daniel Poliszukowie i inni, w liczbie 26.

20. Tamże, około 50 ha, właściciele: Nonna, Justyna i Kuźma Kociuba, Wasyl, Antonina i Jewdokja Muszyńscy i inni, w liczbie 21.

21. Tamże, około 60 ha, właściciele: Józef Siruk, Anna Michrowska i inni, w liczbie 17.

22. Tamże, około 37 ha, właściciele: Antoni i Pelagja Nowosad, Krystyna Brasłaniec i inni, w liczbie 19.

23. Tamże, około 63 ha, właściciele: Roman Baczyński, Paraskiewa i Fiodor Majko i inni, w liczbie 23.

24. Tamże, około 22 ha, właściciele: Leon Łyczak, Tatjana Dmitruk i inni, w liczbie 14.

25. Tamże, około 19 ha, właściciele: gromada wsi Kwasów Kondrat Nowosad, Maksym Poliszuk i inni, w liczbie 11.

26. Tamże, około 25 ha, właściciela: Jewdokja Stepko, Fruzyna Bujar i inni w liczbie 14.

27. Tamże, około 52 ha, właściciele: Jakób, Jurij, Fiokła Duchnik i inni w liczbie 9.

28. Tamże, około 76 ha, właściciele: Eufrosinja Sawczuk, Stefan i Jakób Kołatko i inni, w liczbie 12.

29. Tamże, około 22 ha, właściciele: Paweł, Juljan, Mikołaj i Daniel Poliszukowie, Aleksy Baczyński i inni, w liczbie 13.

30. Tamże, około 30 ha, właściciele: Melanja Łyczak, Daniel Baczyński i inni, w liczbie 12.

31. Tamże, około 44 ha, właściciele: Jewtichij Kociuba, Nazar Nowosad i inni, w liczbie 12.

32. Tamże, około 26 ha, właściciele: Aleksiej Duchniuk, Dominikja Dratuń i inni, w liczbie 9.

33. Tamże, około 60 ha, właściciele: Parafja Prawosławna wsi Kwasów.

24 października 1931 r.

34. Tamże, około 18 ha, właściciele: spadkobiercy Krystyny Waszczuk, s-cy Sylwestra Kaźmierczuka, s-cy Timofieja Zigura, s-cy Piotra Kornieja s-cy Pantelimona Adamczuka, s-cy Ustina Kornieja, s-cy Aleksieja Gładuna, s-cy Fiodota Kornackiego.

35. Tamże, około 23 ha, właścicie: s-cy Anastazji Konarskiej, s-cy Zofji Bratuń, s-cy Nikifora Poliszuka, s-cy Antoniego Czeperdaka, s-cy Gabryela Krutyłko, s-cy Karpa Jaśkiewicza, s-cy Trofima Barabasza, s-cy Fotija Krutyłko, s-cy Michała Korzy, s-cy Jana Janiuka, s-cy Wasyla Czeperdaka, s-cy Charytona Supruna.

30 listopada 1931 r.

36. Tamże, około 56 ha, właściciele: s-cy Andrzeja Sojko, s-cy Romana Czeperdaka, s-cy Daniela Poliszuka, s-cy Aleksego Muszyńskiego, s-cy Pelagji Semeniuk, s-cy Semena Jaśkiewicza, s-cy Timofieja Mielnika, s-cy Józefa Jakobczuka, s-cy Stepana Kaczuryna.

37. Tamże, około 65 ha, właściciele: s-cy Anastazji Konarskiej, i Jaryna Konarska, s-cy Pawła Korzy, Elżbieta i Wal Baczyńscy, s-cy Anastazji Kaczan, Kuźma i Jan Kaczan, s-cy Wasyla Poliszuka, s-cy Fiodora Baczyńskiego i Stefanida Pawluk, s-cy Julji Muszyńskiej i Fiodor Muszyński, s-cy Marji Temczuk i Paweł Temczuk, s-cy Łukasza Nowaka i Nikifor Nowak, s-cy Stefana Baczyńskiego, s-cy Zofji Bratuń i Fiodor i Wasyl Bratuń.

38. Tamże, około 45 ha, właściciele: s-cy Meftodja Baczyńskiego, s-cy Eustachego Baczyńskiego, Afanazja i Melanja Baczyńskie, s-cy Jana Poliszuka i Helena Poliszuk, s-cy Nikifora Poliszuka i Agafja Poliszuk, s-cy Antoniego Czeperdaka i Apolinarja Czeperdak, s-cy Gabryela Krutyłko i Walentyna Krutyłko, s-cy Agafji Taut, s-cy Anny Baczyńskiej, s-cy Kuźmy Jaśkiewicza, s-cy Karpa Jaśkiewicza i Marja Jaśkiewicz.

39. Tamże, około 38 ha, właściciele: s-cy Semena Jaśkiewicza, i Agafja Jaśkiewicz, s-cy Trofima Barabasza i Roman i Andrzej Barabasz, s-cy Antoniego Sięczkowskiego i Jan Konarski, s-cy Fotija Krutyłko i Likierja Krutyłko, s-cy Piotra Krutyłko, s-cy Michała Korzy i Charytyna Korza, s-cy Jana Janiuka i Nadzieżda Janiuk, s-cy Natalji Tokarskiej.

40. Tamże, około 59 ha, właściciele: s-cy Nauma Poliszuka, s-cy Onufrego Baczyńskiego, s-cy Wasyla Nowosada, s-cy Zacharego Krutyłko, s-cy Pelagji Folsztyn, s-cy Antoniego Sięczkowskiego, s-cy Grzegorza Prytuły, s-cy Trofima Waszczuka, s-cy Timofieja Poliszuka, s-cy Jana Waszczuka, i Zofja Herasamiec, s-cy Wasyla Baczyńskiego.

Osoby interesowane stawić się winne w terminach powyższych w Kancelarji Hipotecznej, z dowodami swych praw, pod skutkami prekluzji.

Łuck, dnia 29 listopada 1930 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) Stanisław Skibiński

2.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Łucku obwieszcza, że niżej wyszczególnione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipotecznej w terminach następujących:

Grunta scaleniowo-nadziałowe.

7 kwietnia 1931 roku.

1. Dział gruntu przy wsi Połapy, gminy Zgorany, powiatu Lubomlskiego, powierzchni około 182 ha, właściciele: Stefan i Nikita Bur synowi Paramona Roman i Fiokła Bur i inni w liczbie 13.

2. Tamże—około 102 ha, właściciele: Trofim Kurej syn Zinowja, Mojsiej Pińczuk syn Fieodora i inni w liczbie 10.

3. Tamże—około 72 ha, właściciele: Mikita Sklanczuk syn Iwana, Mikitą Sklanczuk syn Jakima i inni w liczbie 10.

4. Tamże—około 99 ha, właściciele: Anton i Anna Silczuk, Makar Syrotiuk syn Auksentja i inni w liczbie 13.

5. Tamże—około 122 ha, właściciele: Semen Kusznir syn Niestrora, Filip Zozula syn Onufrja i inni w liczbie 11.

6. Tamże—około 123 ha, właściciele: Andrzej Kondratiuk syn Samuiła, Paraskiewa Gryciuk córka Romana i inni w liczbie 10.

7. Tamże—około 131 ha, właściciele: Sawa Sklanczuk syn Stefana, Marko Sklanczuk syn Stefana i inni w liczbie 12.

8. Tamże—około 128 ha, właściciele: Awksentij Fedonink syn Piotra, Stefan Fedoniuk syn Jakima i inni w liczbie 10.

9. Tamże—około 92 ha, właściciele: Grigorij Djaczyszyn syn Maksyma, Iwan Maksymuk syn Demjan i inni w liczbie 11.

10. Tamże—około 101 ha, właściciele: Piotr Pszawa syn Osipa, Wasyl Pszawa syn Osipa i inni w liczbie 11.

11. Tamże—około 109 ha, właściciele: Iwan Bojko syn Antona, Kuźma i Iwan Maksymuki synowie Kuźmy i inni w liczbie 13.

12. Tamże—około 81 ha, właściciele: Sawa Muczak syn Maksyma, Prokop syn Maksyma Muczak i inni w liczbie 11.

13. Tamże—około 126 ha, właściciele: Onisim syn Marka Buben, Feodosja córka Timofieja Szostak i inni w liczbie 10.

14. Tamże—około 78 ha, właściciele: Łuka syn Grygorja Malas, Terentij syn Kyryła Szostak i inni w liczbie 12.

15. Tamże—około 114 ha, właściciele: Zinowij syn Josifa Poddubenyć, Wasyl syn Josifa Poddubenyć i inni w liczrie 10.

16. Tamże—około 116 ha, właściciele: Matrona córka Josifa Łys, Afanasja i Grygorij Czyszyj i inni w liczbie 13.

17. Tamże—około 105 ha, właściciele: Grygorij syn Andrzeja Maksimuk, Jakow syn Andrzeja Maksimuk i inni w liczbie 11.

18. Tamże—około 101 ha, właściciele: Mikołaj syn Jakima Sołoducha, Nestor syn Filipa Proń i inni w liczbie 10.

19. Tamże—około 86 ha, właściciele: Emeljan syn Maksyma Djaczyszyn, Hryhorij syn Fomy Silczuk i inni w liczbie 10.

20. Tamże—około 78 ha, właściciele: Iwan syn Wasyla Abramczuk, Osiej syn Antona Abramczuk i inni w liczbie 10.

21. Tamże—około 97 ha, właściciele: Ewa córka Hryhorja Oksentiuk, Łukerja Miszczuk i inni w liczbie 11.

22. Tamże—około 35 ha, właściciele: Aleksiej syn Michała Stojanowicz, Ignat syn Andrzeja Stojanowicz i inni w liczbie 10.

23. Tamże—około 8 ha, właściciele: Tekla Stojanowicz, Jakim syn Wasyła Jarmoluk i inni w liczbie 11.

24. Tamże—około 26 ha, właściciele: Gromada wsi Połapy, Srul Kołtracht i inni w ogólnej liczbie 7.

25. Tamże—około 52 ha, właściciele: Andrzej syn Zachara Malas, Mikita syn Josifa Buben i inni w liczbie 10.

26. Dział gruntu przy wsi Metelno, gm. Ołyka, pow. Łuckiego, powierzchni około 46 ha, właściciele: Aleksandra Hłuchowa, Marjana Muraszko i inni w liczbie 13.

27. Tamże—około 55 ha, właściciele: Matrona Hejko, Andrzej Muraszko i inni w liczbie 10.

28. Tamże—około 59 ha, właściciele: Agafja Sereda, Jefim Cymbał i inni w liczbie 13.

29. Tamże—około 49 ha właściciele: Andrzej Dubina, Trofim Korniejczuk i inni w liczbie 12.

30. Tamże—około 33 ha: właściciele: Feodor syn Markjana Hejko, Wasylisa córka Pantelejmona Hejko i inni w liczbie 10.

31. Tamże—około 55 ha, właściciele: Aleksy Mielnik, Marja Bielska i inni w liczbie 11.

32. Tamże—około 71 ha, właściciele: Jewdokja Pohaniuk, Jefim Szewczuk i inni w liczbie 13.

33. Tamże—około 70 ha, właściciele: Juljan Zakrzewski, Wasyl Łuczyk i inni w liczbie 11.

34. Tamże—około 62 ha właściciele: Iryna Szewczuk, Agafja Szewczuk i inni w liczbie 12.

35. Tamże—około 53 ha, właściciele: Józef Strelczuk Józef Nazaru i Anna Sosnicka i inni w liczbie 12.

36. Tamże—około 46 ha, właściciele: Tychon Boruszok i inni w liczbie 12.

37. Tamże — około 42 ha, właściciele: Roman Bojko, Zofja Poleszczuk i inni w liczbie 10.

38. Tamże—około 33 ha, właściciele: Wasyl syn Ławrena Łuczyk, Tatjana Gutarewicz i inni w liczbie 10.

39. Tamże—około 49 ha, właściciele: Dymitry Strzelczuk, Zofja Bezuszkiewicz i inni w liczbie 10.

40. Tamże — około 44 ha, właściciele: Ewfrosinja Sliwa, Wasyl Strelczuk i inni w liczbie 13.

41. Tamże — około 17 ha, właściciele: Aleksandra Bagryj, Semen Lisiczka, Urząd Gmina Ołyką, Gromada wsi Metelno i Państwo Polskie.

42. Tamże — około 43 ha, właściciele: Andrzej Mokryna Sliwa, Mikołaj Lebiedź i inni w liczbie 12.

43. Tamże—około 49 ha, właściciele: Karp Wakolczuk, Timofiej Waleszko i inni w liczbie 16.

7 grudnia 1931 roku.

44. Tamże — około 57 ha, właściciele: Spadkobiercy Pelagei Muraszko, S-cy Stefan Szewczuka, s-cy Aleksego Bezuszkiewicza, s-cy Dymitra Bezukiewicza s-cy Uljana Sliwy i Herysima Martyniuka, s-cy Potapa Waleszko, s-cy Romana Okseńczuka, s-cy Jewfimja Derkacza, s-cy Nauma Seredy, s-cy Kalistrata Prokopca.

Dział gruntu przy wsi Połapy, gm. Zgorany, pow. Lubomlskiego, powierzchni około 134 ha, właściciele: s-cy Jakowa Buza, s-cy Stefana Silczuka i Demid Fedoniuk, s-cy Demida Makaruka, s-cy Jemeljana Pińczuka, s-cy Filimona Pińczuka, s-cy Tryfona Maługi, s-cy Emeljana Muczaka, s-cy Iwana Muczaka, s-cy Timofieja Muczaka—Jakow i Iwan Muczak, s-cy Tymofieja Muczaka—Artem i Tymofej Muczaki.

46. Tamże—około 112 ha, właściciele: s-cy Iwana Abramczuka, s-cy Piotra Oliszczuka, s-cy Antona Samojlicza, s-cy Leontja Syrotiuka, s-cy Spirydona Samojlicza, s-cy Sąmuiła Syrotiuka, s-cy Tymofieja Mazuruka, s-cy Stefana Mazuruka, Piotra Nieczaja i s-cy Łukasza Ochmaniuka, s-cy Aleksandra Djaczyszyna syn Maksyma, s-cy Własa syna Romana Muczaka.

47. Tamże — około 150 ha, właściciele: s-cy Piotra syn Wasyla Maksymczuka, s-cy Arsenja syna Daniła Muczaka, s-cy Timofeja syna Arsenja Muczaka, s-cy Andreja syna Wasyla Sergjuka, s-cy Tarasa Pszawy, s-cy Iwana syna Onisima Krawczuka, s-cy Denisa Kupyry, s-cy Zinowja Muczaka, s-cy Prochora Czyszyja i Gordiej syn Antona Czyszyj, s-cy Antona Wichora i Andrej Czyszyj.

48. Tamże—około 129 ha, właściciele: s-cy Paramona Poddubeńca, s-cy Kyryła Samojluka, s-cy Antona Czyszyja, s-cy Uljany Kaban, s-cy Anny Silczuk, s-cy Jowa Muczaka, s-cy Archipa Maksimuka, s-cy Wasyla Maksimuka, s-cy Charytona Maksimuka, s-cy Ilji Kupyry, s-cy Hrygorja Fedoniuka, s-cy Trofima Fedoniuka.

49. Tamże — około 116 ha, właściciele: s-cy Kyryła Pronia, s-cy Efima Gera, s-cz Charitona Gadżała, s-cy Sergeja Synczuka, s-cy Makara Sinicy i Kalenika Sinicy, s-cy Demjana Hołowajczuka, s-cy Maksyma syna Tarasa Sokoluka, s-cy Emeljana syna Mikołaja Gużeńca, s-cy Ageja Gadżały, s-cy Władymyra Gadżały.

50. Tamże—około 39 ha, właściciele: s-cy Aleksieja syna Romana Bortnika, s-cy Hryhorja syna Karpa Bortnika, s-cy Daniła syna Karpa Kondratiuka, s-cy Feodora Antoniuka, s-cy Iwana Iżewczuka, s-cy Teodora Siderca, s-cy Franciszka Radziszewskiego, s-cy Tymofeja Mazuruka, s-cy Stefana Mazuruka, s-cy Zinowja Muczaka, Wiktor i Andrej synowie Paramona Muczak, Iwan i Ignat synowie Wasyla Muczak i Mełanja Muczak.

Osoby interesowane stawić się winne w Kancelarji Hipotecznej w terminach powyższych z dowodami swych praw pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
(—) **Ignacy Prusakiewicz**

254.

OBWIESZCZENIE

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Równem

o wywołaniu do pierwiastkowej regulacji hipotecznej gruntu scaleniowego przy wsi Czudnica.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Równem obwieszcza, iż niżej wyszczególnione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipotecznej w terminach następujących:

26 lutego 1931 roku.

1348. 3 działki gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, powierzchni około 9 ha własność: Plac Szkolny, Gromady wsi Czudnica, Państwa Polskiego.

1349. 13 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, powierzchni około 4 ha własność: Wasyla Sieczkara, Sebastjana i Anastazji Szołodko, Katarzyny Szewczuk, Teodozja Siroczuka, Pryśki Karpluk, Omelka Podobajło, Stefana Kołodiuka, Marji Petruk, Marty Szewczuk, Semena Szewczuk, Aleksandra Bondarec, Kiryła Pryszczepy, Klima Lesyk.

1350. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, powierzchni około 56 ha własność: Piotra Harasimczuka, Jana Szewczuka, Pawła Szewczuka, Adama Szewczuka, Semena Charczosa, Afanazego Szewczuka, Ulana Szewczuka, Maksyma Piwowara, Demiana Szewczuka i Romana Szewczuka.

1351. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, powierzchni 49 ha własność Maksyma Szołodko, Jakima Kornijczuka, Kornieja Łesyka, Maryny Łesyk, Teodora Podobajło, Anny Furman, Małaszki Krawczuk, Stefana Piwowara, Iwana Juszczuka i Stefana Czarczos.

1352. 12 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 53 ha własność: Józefa Czerniaka, Teodora Szewczuka, Nestera Szewczuka, Trofima Kołodnika, Dmitrego Kołodnika, Karpa Hawryluka, Piotra Hnatiuka, Terentego Marczuka, Włodzimierza Hnatiuka, Jakóba Podobajło, Motry Benediuk i Piotra Herasimczuka.

1353. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 64 ha własność: Wiktora Szewczuka, Mikołaja Szewczuka, Kuźmy Szewczuka, Jakima Szewczuka. Piotra Szewczuka, Jakóba Hunemiuka, Mirona Humeniuka, Antoniego Piwowara, Onyśka, Pawła Piwowarów i Michała Piwowara.

1354. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 76 ha własność: Andrzeja Koladiuka, Bazylego Koladiuka, Jerofieja Koladiuka, Mateusza Furmana, Tarasa Piwowara, Ilji Juszczuka, Karpa Juszczuka, Piotra Kurjaty, Jewtucha Szewczuka i Andrzeja Szewczuka.

1355. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 82 ha własność: Dymitrego Kuchty, Aleksego Benediuka, Nikity Benediuka. Prokopa Benadiuka, Aleksandra Hnatusia, Teodora Hnatusia, Antoniego Hnatusia, Zachara Jackowa, Nikity Podobajło i Mateusza Podobajło.

1356. 9 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 24 ha własność: Nikona Koladiuka, Antoniego Herósimczuka, Dawida Tykszera, Teodora Hudy, Archipa Jeremczuka, Anny Piwowar, Wassy Tkaczuk, Teodorji Szewczuk i Martyna Sieczkara.

1357. 10 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, powierzchni około 35 ha własność: Andrzeja Kuchty, Terentego i Hanny Czarytończuków, Natalji Matwiejczuk, Tichona Soślik, Jana Podobajło, Nikifora Rabuszyna, Pałaszki Juszczuk, Justyna Panaj, Mełanji Charczos i Teodora Koladiuka.

1358. 8 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 42 ha własność: Atanazego Szołodko, Bazylego Szołodko, Teodora Humaniuka, Trofima Matwiejczuka, Michała Jakowlewa, Edwarda Dzikońskiego, Antoniego Furmana i Anisja Humeniuka.

26 maja 1931 roku.

1359. 5 działek gruntu scaleniowych spadkowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. około 14 ha własność spadkobierców: Teodora Kuchty, Konona Koladiuka, Atanazego Koladiuka, Tarasa Hudy i Andjana Siroczuka.

1360. 11 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. 41 ha własność: Jewdokji Łukjanczuk, Tatjany Szewczuk, Piotra Łukjanczuka, Michała Łukjanczuka, Jakóba Szewczuka i spadkobierców: Stefana Szewczuka, Jefima Szewczuka, Paraski Humeniuk, Kiryła Piwowara, Bazy'ego Szewczuka i Józefa Szewczuka.

1361. 9 działek gruntu scaleniowych przy wsi Czudnica, pow. Rówieńskiego, pow. 56 ha własność spadkobierców Mateusza Kuchty, Filipa Kuchty, Terentego Łysiuka, Zacharego Charczosa, Jana Sieczkara, Bazylego Lewandowskiego, Zota Matwiejczuka i Jakima Matwiejczuka.

Osoby interesowane stawić się winny w terminach powyższych do kancelarji Hipotecznej z dowodami swych praw, pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
(—) **Włodzimierz Rewski.**

255.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku

w sprawie ogłoszenia sentencji O. U. Z. odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego wsi: 1) Czeremoszna Woia, 2) Woronna, 3) Płoskie, 4) Ozlijów, 5) Leśniki, 6) Błudów, 7) Smorzew, 8) Zaliśce, 9) Dorosin.

1. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 11 października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Czeremoszna Wola**, gminy Hołowno, pow. Luo ogólnej przestrzeni około 267,2 ha w składzie gruntów:

wyłącznie nadziałowych tejże wsi — jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 ust. z dnia 31.VII 1923 r. (Dz.U.R.P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 17 listopada 1930 r.

2. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 22 października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Woronna**, gminy Lubitów, pow. kowelskiego o ogólnaj przestrzeni około 706,83 ha w składzie gruntów: nadziałowych wsi Woronna o obszarze około 610,0 ha i zaserwitutowych wsi Woronna o obszarze około 96,83 ha— jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 Ust. z dnia 11.VIII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 Ust. z dn. 31. VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 18 listopa 1930 r.

3. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 22 października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Płoskie**, gminy Szack, pow. Lubomelskiego o ogólnej przestrzeni około 490 ha w składzie gruntów wyłącznie niadziałowych tejże wsi — jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 ust. z dnia 31. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92) z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 18 listopada 1930 roku.

4. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 11 października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Ozlijów**, gminy Młynów, pow. dubieńskiego o ogólnej przestrzeni około 416,20 ha w składzie gruntów wyłącznie nadziałowych wsi Ozlijów — jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidnianym w art. 11 Ust. z dnia 11.VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 Ust. z dnia 31. VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 12 listopada 1930 roku.

5. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 22-go października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Leśniki**, gminy Luboml, pow. Lubomelskiego o ogólnej przestrzeni około 324,8 ha w składzie gruntów wyłącznie niadziałowych — jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 Ust. z dnia 31.VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 18 listopada 1930 roku.

6. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 22-go października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Błudów**, gminy Hoszcza pow. Równieńskiego o ogólnej przestrzeni około 1214,82 ha składającej się z gruntów: Nadziałowych wsi Błudów części „Żytok" o obszarze około 593,15 ha nadziałowych wsi Błudów Feliksa Sienkiewicza 345 ha cerkiewnych parafji prawosławn. w Błudowie 12,28 ha nabytych z maj. Błudów b. własność Aleksandra Grodzkiego przez Błudowo Ostrowskie T-wo 36 gospodarzy w 1898 roku o obszarze około 112,73 ha, nabytych od Malanji Tankowskiej o obszarze około 15,54 ha, odsądzonych przez włościan wsi Błudów od Bazylego Bondara na mocy wyroku Sądu Pokoju w Międzyrzeczu z dnia 8.III. 1926 r. o obszarze około 21,59 ha, nabytych od Franciszka i Marji Staryków w 1913 r. o obszarze około 5,46 ha, nabytych od Dmitrego Iwanowa o obszarze około 7,16 ha darowanych przez Wyszopolskiego o obszarze około 1,09 ha i z pod sadyby nabytej od Aleksandra Grodzkiego w posiadaniu Winokurów o obszarze około 0,82 ha jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII.1923 r. (Dz. U. R. P. N. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 z dnia 31.VII.1923 r. (Dz. U. R. P. N. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 18 listopada 1930 roku.

7. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orżeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 11-go października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Smorżew**, gminy Klewań pow. rówieńskiego o ogólnej przestrzeni około 724,1 ha w składzie gruutów: nadziałowych wsi Smorżew o obszarze około 614,55 ha, cerkiewnych parafji prawosławnej Smorżew o obszarze 35,17 ha, część cerkiewnych parafji prawosławnej w Klewaniu o obszarze około 16,38 ha, część państwowych własn. Liceum Krzemienieckiego z Oddziału Leśnictwa Miłostowskiego na wyprostowanie granic o obszarze około 58,00 ha jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 90 z 1927 r poz. 706) oraz w art. 51 Ust. z dnia 31.VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 12 listopada 1930 r.

8. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 22-go października r. b. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi **Zalisce**, gminy Turzysk, pow. Kowelskiego o ogólnej przestrzeni około 447,0 ha składającej się z gruntów nadziałowych wsi Zalisce o obszarze około 273,0 ha, otrzymanych za zniesienie służebności i podziału wspólnego wygonu z maj. Tuhaczyn Zalisce o obszarze około 75,0 ha, nabytych z majątkn Tuhaczyn Zalisce około 55,0 ha nabytych z maj. Państwowego (pocerkiewnego) około 14,0 ha części maj. Tuhaczyn—Zalisce, włączonych dla wyprostowania granic o obszarze około 30,0 ha jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 ust. z dnia 31.VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 92 z 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 18 listopadą 1930 roku.

9 Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łuckk z dnia 10-go października r. b. w przedmiocie wdrożeuia scaleniowęgo odnośnie grunótw wsi **Dorosinie**, gm. Szczurzyn, pow. Łuckiego o ogólnej przestrzeni około 2078,0 na składającej się z gruntów nadziałowych i zaserwitutowych wsi Dorosinie o obszarze około 1942,4 ha, nabytych przez mieszkańców wsi Dorosinie o obszarze około 33,2 ha, nabytych przez mieszkańców wsi Dorosinie z maj. prywatnego Dorosinie o obszarze około 7,4 ha cerkiewnych parafji prawosławnej Dorosinie o obszarze około 10,0 ha, prywatnego maj. Dorosinie celem zmiany enklawy o obszarze około 44,0 ha, nabytych przed wojną z maj. Dorosinie własność Wilczyńskiego o obszarze około 33,5 ha, b. czynszowych z maj. Dorosinie b. wł. Poliksenji Radkiewiczówny o obszarze około 2,5 ha i b. czynszowych z maj. Dorosinie b. wł. Poliksenji Radkiewiczówny o obszarze około 5,0 ha—jako niezaskarżone w terminie i trybie przewidzianym w art. 11 ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 90 z 1927 r. poz. 706) oraz w art. 51 ust. z dnia 31.VII. 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 92 1927 r. poz. 833) uprawomocniło się w dniu 3-go listopada 1930 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku

256.

OGŁOSZENIE STATUTU
Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Łucku.

1. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania, oraz cel Kasy.

§ 1.

„Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Łucku", zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Łucku, przez Związek Komunalny Powiatu Łuckiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Łuckiedo.

§ 2.

Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Łucku pesiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Łucku jest ułatwić zgromadzenie oszczędności ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek komunalny powiatu Łuckiego, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie sumę 5.000 złotych na pokrycie wydatków, połączonych z zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy oraz na kapitał zakładowy sumę 50.000 złotych — tytułem dotacji bezzwrotnej.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania, tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 9 członków.

Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rady gmin wiejskich i miejskich na obszarze Państwa.

Członków Rady Kasy wybiera na lat trzy stanowiący organ związku poręczającego i najmniej 5 członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 3 osoby członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania.

Stale jednakże przestrzeganą być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniało 5 członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego wybiera Rada Kasy większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego lub jego zastępca może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi:

Kolegjum, złożone z trzech członków, powołanych przez Radę Kasy większością $^2/_3$ głosów na okres 3 lat. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Co rok początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje jeden członek.

W miejsce ustępującego powołany być musi nowy członek w sposób powyżej określony.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez członków Zarządu z ich grona na tem sam okres czasu, jak i inni członkowie zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża swoją wolę w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanowienie regulaminów czynności własnych, jej komisyj, oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów, oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanowienia o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic, jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy, oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów),

h) ustalenie preliminarzy Kasy, oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane,

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych, tudzież bilansów Kasy, oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niejszego),

j) postanowienie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże, oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przydadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych, oraz instrukcji dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwienia sprawy;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy, oraz dokumentów, mocą których Kasa zasięga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawo do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalenie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie renumeracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjusząw) Kasy za pracę ponad obowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszy) Kasy oraz ustalanie emerytalnego statutu dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i wystędowanie na wniosek Zarządu ze wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określenie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radą Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak 4 razy na rok.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku Zaporęczającego, władzy naozorczej, Zarządy Kasy, lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przydkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na 5 dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru. Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenie Rady Kasy.

Członek. który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejne lub sześć choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ustęp 2 statutu niniejszego członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych dla członków organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwały oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posie-

dzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wnioski o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie renumeracyj członkom Zarządu i pracownikom Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określanie przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością $^2/_3$ obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej $^2/_3$ członków Rady.

O ile na 2-ch kolejno zwołanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga los, wyciągnięty przez Przewodniczącego.

Głosowanie nie jest jawne. Na żądanie trzech obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz w sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany. Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, na ten czas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy, celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grone komisję. Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Naczelnik Zarządu lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego dosiedzenia Rady Kasy spisuje się protokuł. Do protokułu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu, przewodniczącego, piszącego protokuł, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za” i „przeciw” oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Rady Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokuł oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzenie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustawowych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni na pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i o odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin, przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu. pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organem wyraźnie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—10 statutu niniejszego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów w administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienia do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy.

W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem Dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy.

§ 20.

Pracownicy Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przedisy służbowe i uposażeniowe, wydane drzez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków i 2 zastępców, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady, ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy Kasy, natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11-go odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Dla ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność 2-ch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokułowane. Protokuł podpisuje przewodniczący i conajmniej jeden z członków Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i 16 stanu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzić niespodziewanie rewizję Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdania organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego, a nadto w czasopismach.

II. Majątek i Fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osoby, oddzielony prawnie od majątku związku poręczają-

cego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać zasobowy fundusz, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy, mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższą, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym być może tylko w sposób przewidziany w § 46 w punkcie 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczeniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzony.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jakoteż na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego).

Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość zakładowego kapitału, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej wciągu 2 miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrkchunkowy, oraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych, oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunkowe należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do trech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające bieg na giełdzie powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu podług kursu walorów podobnych lub podług ichwartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projeklem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podano do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10, natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz daty ostatniego wpisu, uskuteoznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Fima i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani

też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 złotego.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów, oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych, jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer stworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 9 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis urzędnika upoważnionego przez Zarząd Kasy.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, udrawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce, skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej,— wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa niema obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wpłaty, o ile wypłaty nie uzależnione od pewnych określonych w tym względnie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawione na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisanie do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty, oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk ksikżeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łącznie kilku rachunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób wykluczający wątpliwość co do spo-

sobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wchodzić zarówno od Kasy jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa. jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywana być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać· Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie, lub cofnięciu należy uwidaczniać nie tylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojdzie do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd podać do publiaznej wiadomości w sposób, przewidziany do ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent do wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zarząda wypłaca się corocznie z upływem roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premji lub rozlosywywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jskotеż warunki ewentualnych premij i rozlosowania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić nawet w przypadkach egzekucji, tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela obowiązujących w siedzibie Kasy,

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. № 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwo względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wądja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom, i zakładom, nie mogą być przyjmowane księżeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy, duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6 miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zgubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy, tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułę nie podniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania poraz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziesteletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatę wzglednie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzenia odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnienie wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności. Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu,

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organy Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia niema obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupularnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych.

2) Udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1) najwyżej do wysokości $^{3}/_{4}$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych.

3) Udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem, oraz tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych.

4) Nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w p. 3.

5) Udzielać na cele budowlane w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót.

6) Udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę.

7) Udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarnie z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki.

8) Dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla.

9) Dyskontować, nie wcześniej jednak, jak sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe, wystawione z zastrzeżenie terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie: przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędnośct, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe,

a) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe, wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu,

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych.

10) Umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wydowiedzeniem wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim,

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajomego. w Państwowym Banku Rolnym i Komunalnych Kasach Oszczędności.

11) Udzielić oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych, zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych,

b) w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie lub w komunalnych ubezpieczeniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% udzielonej pożyczki. przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części—pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmiej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przytem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części pierwszych 2/3 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości czacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjna przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia właezy nadzorczej.

Uiszczenie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadająbych bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 50% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200 000 złotych. Przy obliczeniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane, mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezdieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienonych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, standwiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imiendłużników i poręczycielį (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek, czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50,

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej.

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych;

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10% nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczająego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy za pozwoleniem Władzy Nadzorczej może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy, wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacjach nieruchomości obciążona pożyczkom Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim, oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdzie pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywą się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsiębrać następujące czynności.

a) pozbywać własne wierzytelności hidoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego).

c) wynajmować schówki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

d) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe);

c) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym Kasom Oszczędności wolno lokować fundusze w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P, Nr. 38, poz. 339) wolna:

1) od państwowych podatków dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu).

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków,

3) od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę, jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1928 r., w sprawie wykonania wspomnianego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę są w myśl ostatniego wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery notowane na giełdzie mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nie notowane po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę, jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych, także numer obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonzch.

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna, lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-cim artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszeń statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie, conajmniej w dwu-tygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, powstała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI Władze Nadzorcze.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą rządzącą się statutem niniejszym jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instytucji pierwszej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki, a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom.

Zarządzenia te mogą podlegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla Zarządu Kasy do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystki prawa i obowiazki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają również zatwierdzeniu Władzy Nadzorzej.

(—) Bonkowicz Sittauer
Przewodniczacy Wyd. Powiatowego
STAROSTA

257.

RUCH SŁUŻBOWY

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku

w m-cu listopadzie 1930 r.

na terenie Województwa Wołyńskiego

A. Urzędnicy.

Przyjęci na praktykę leśną III kat.

Ostrowski Janusz — w Nadleśnictwie Krymniańskiem od 1.XI.1930 r.

Jung Kazimierz Jan — w Nadleśnictwie Podłużne od 14.XI.1930 r. na praktykę kancelaryjną III kat.

Biskupska Halina — w Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku od 3.XI.1930 r.

Na praktykę administracyjną II kat.

Nagel Mieczysław — w Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku od 1.XII.1930 r.

Na kontraktowy.

Kreczkiewicz Szymon—w charakterze adjunkta kancelaryjnego z wynagrodzeniem IX gr. w Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku od dnia 16.X.1930 r.

Brzostowski Mieczysław—w charakterze podleśniczego z wynagrodzeniem XI grupy w Nad leśnictwie Zabłockiem, od 1 XII.1930 r.

Mianowani.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w D. L. P. w Łucku **Kamiński** Kazimierz prowiz. asystentem rachunkowym w X st. sł. w D. L. P. w Łucku.

Praktykant leśny w Nadleśnictwie Krymno **Kaczmarczyk** Szczepan prowizorycz. podleśniczym w XII st. sł. w Nadleśnictwie Mokwińskiem.

Kontraktowy sekretarz IX grupy w Dyrekcji Lasów Państwowych w Łucku **Gordon** Antoni prowizorycznym leśniczym w X st. sł. służby wewnętrznej (biurowej) w Nadleśnictwie Hubińskiem.

Prowizoryczny kancelista XI st. sł. w D.L.P. w Łucku **Korsakówny** Irena z zastrzeżeniem usuwalności kancelistą w XI st. sł.

Prowiz. leśniczy w XI st. sł. w Nadleśnictwie Hubińskiem **Sielecki** Mikołaj z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w XI st. sł.

Prowiz. leśniczy w IX st. sł. w Nadleśnictwie Klewańskiem **Piwowski** Wacław z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w IX st. sł.

Prowiz. leśniczy w IX st. sł. w Nadleśnictwie Rówieńskiem **Maciejewski** Józef z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w IX st. sł

Przeniesieni.

Prowiz. leśniczy w IX st. sł. w Nadleśnictwie Lubomlskiem **Jurczyński** Jerzy z urzędu na takież stanowisko do Nadleśnictwa Trojanowieckiego.

Praktykant leśny w Nadleśnictwie Smidyń-Wyżwoskiem **Różycki** Czesław Antoni—na własną prośbę do Nadleśnictwa Luboml.

Prowiz. adjunkt leśny w VIII st. sł. w Nadleśnictwie Snowidowickiem **Bartnicki** Jerzy Stanisław—z urzędu N-ctwa Uściług.

B. **Funkcjonarjusze Niżsi.**

Przyjęci:

dotychczasowy podzienny pracownik (kancelista) w Nadleśnictwie Lubomlskiem **Wasylkow** Leon w charakterze kontraktowego pomocnika leśnego z wynagrodzeniem XI grupy w Nadleśnictwie Lubomlskiem.

Przygoda Józef—w charakterze prowizorycznego gajowego w Nadleśnictwie Szack z uposażeniem XIX-ej grupy od dnia 4.XI.1930 r.

Włosek Kazimierz — w charakterze prowizorycznego gajowego w Nadleśnictwie Luboml z uposażeniem XIX-ej grupy od dnia 12.XI 1930 r.

Zwolnieni:

Prowizoryczny gajowy XIX grupy uposażenia w Nadleśnictwie Trojanówka **Koziuk** Semen, na własną prośbę z duiem 30.XI 1930 r.

Zwolnieni:

Prowizoryczny gajowy XIX grupy uposażenia w Nadleśnictwie Hubin **Soczyński** Jan, na własną prośbę z dniem 30.XI 1930 r.

Zmarli:

Prowizoryózny gajowy XIX-ej grupy uposażenia w Nadleśnictwie Szack **Sztylke** Bronisław, zmarł w dniu 26.XI 1930 r.

W Okręgowym Urzędzie Ziemskim

Przyjęci na służbę.

Jankowski Wacław mianowany prowizorycznie referendarzem w VIII st. sł. w ref. meljoracyjnym od dn. 6.XI 1930 r.

Wojtkowski Edmunt w charakterze kontraktowego pomocnika mierniczego z wynagrodzeniem 350 z;. od dn. 6.XI 30 r.

Zwolnieni.

Pińska Władysława prac. kontraktowa w X st. sł. od dn. 5.XI 30 r. na własną prośbę.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIE
o zagubionych dokumentach i inne.

Ananjew Sergjus, roczn. 1904 zam. w os. Cukr. Żytyń gm. Aleksandrji pow. Równe zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Równe.

Bondar Taras syn Denisa, zam. w Hołownie pow. Luboml zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kowel roczn. 1889.

Boczar Majłach, zam. w Łucku przy ul. Włodzimierskiej Nr. 9 zgubił kartę rzemieśl. wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łucku wyd. na imię Mejłach Boczar rzeźnik.

Bagiński Stanisław, roczn. 1897 zgubił książeczkę wojskową wydaną Przez P.K.U. w Równem.

Bazylczuk Nikon syn Wasyla zam. we wsi Radoszyn gm. Hołoby pow. Kowel zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Kowel Nr. K.S. 1244.

Biliński Piotr zam. w Sadkach gm. Dederkały pow. Krzemieniec zgubił dowód osobisty Nr. 18355 wydany przez Starostwo Krzemienieckie 12.VIII 1928 r.

Doroszuk Miron zam. w Kopytowie pow. Równe zgub. dowód tożsamości koni Ser. C. Nr. Nr. 746400, 746409, wydany przez kom. przegl. koni dnia 11.V 1928 r.

Djuk Wiera zam. w Morawskiej Trzebowie Czechosłowacja zagub. świadectwo tożsamości Nr. 1503, wydany przez władze Czechosłowackie w Morawskiej Trzebowie dn. 31.VI-1930 r. i zaopatrzony w wizę konsula R. P. w Morawskiej Ostrawie Nr. Nr. 3669/30.

Dołżanica Mikołaj, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez 2-szy pułk strzelc. podhalańsk. w Nowym Sączu mieszkaniec wsi Stepań.

Dubrowik Ignacy mieszkaniec wsi Postojno gm. Derażne zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach, roczn. 1905.

Franczuk Klimenty zgubił książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Krzemieniec zam. we wsi Piszczytyńce poczta i gmina Borsuki na Wołyniu.

Gryciuk Józef zam. w Jankowcach pow. Luboml zgubił dowód tożsamości koni Ser. C. Nr. Nr. 488666 i 47595. wydany przez Kom. Przegl. Koni dnia 21.4. 1928 r. i 27.XI 1928 r.

Hańczukowi Teodorowi m. Krzywucha pow. Dubno skradziono dow. tożsamości kona Ser. C. Nr. 816691 wydany przez Kom. Przegl. Koni dnia 14.VI 1930 r.

Jetz August zam. w Basowszczyźnie pow. Równe zgubił dowód osobisty Nr. 29379 Ser. B. Nr. 739033, wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 27.III-1929 r. oraz poświadczenie obywatelstwa z dnia 21.II-1929 r. Nr. 326/2/29.

Jegorow Aleksander zam. w Lidawce pow. Lucki uchylono z urzędu zaświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo powiatowe w Łucku z dnia 25.I-1921 r. L. 1946/2.

Karaim Fajwel zgubił kartę rzemieśl. na piekarstwo L. Rej. 345 wydaną przez Starostwo w Horochowie.

Konończuk Kiryło mieszkaniec wsi Śmidyń Soroczy gm. Maciejów pow. Kowel zgubił zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. w Kowlu.

Kimachowicz Jerzy zam. w os. Zuków gm. Klewań zgub. książeczkę służby ofic. oraz pozwolenie na broń myśliwską.

Kawecki Dominik naucz. Szkoły Powsz. w Zahajcach Dużych poczta Dederkały pow. Krzemieniec zgub. legitymację wojskową wydaną przez Kuratorjum Woł. Okregu Szkoln. w dniu 18.XII-1328 r. Nr. 3530.

Kochan Antoni zam. w Równem zgub. dowód osobisty Nr. 872 Ser: A. Nr. 437997, wydany przez Starostwo powiatowe w Radomsku dn. 15 listopada 1923 r.

Korecki Makary zam. w Zalisach gm. Zabłocie pow. Kowel zgubił dowód tożsamości konia Nr. 675813 Ser. C. wydany przez Kom. przegl. koni dnia 5.VIII-1928 r.

Kozłowski Edward zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Równe z L. 3819.

Kozicka Ludmiła zgub. legitymację urzędową wydaną przez Kuratorjum Okr. Woł. Równe.

Lechmach Paulina zam. w kol. Marynków gm. Kisielin pow. Horochów zgub. paszport zagraniczny Nr. 224 wydany przez Konsulat Generalny w Królewcu z dnia 5.VI-1929 r.

Lisun Antoni zam. w Górnikach pow. Dubno zgub. dowód tożsam. konia Ser. C. Nr. 771774 wydany przez Kom. Przegl. Koni dnia 10.VII 1928 r.

Ławryniuk Misza zam. w Teodorowie, pow. Równe zgub. dowód tożsamości konia Ser. C. Nr. 737268 wydano na imię Dimitra Ławryniuka dnia 16.V.1928 roku.

Małysz Ignacy mieszk. gm. Deražne p. Kostopolskiego zgub. książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Równe.

Miseczka Bazyli roczn. 1906 zgub. książeczkę wojsk. wydaną przez P.K.U. Równe.

Misan Franciszek zam. w Terebejkach pow. Luboml zgubił dowód tożsamości konia ser. C. Nr. 935088 wydany przez Kom. Przegl. Koni dn. 7.V 1930 r.

Sołtys wsi Rudnia-Stryj zgubił w dniu 21 lipca r. b. pieczęć sołtysowką, prostokątną z napisem: „Sołtys wsi Rudnia-Stryj gminy Ludwipolskiej pow. Kostopolskiego“ pieczątkę tą unieważnia się.

Soltys wsi Hłuszków gm. Ludwipolskiej pow. Kostopolski zgnb. w dniu 23 listopada 1929 r. pieczęć z napisem: „Sołtys wsi Hłuszków gm. Ludwipolskiej pow. Kostopolskiego“ pieczątkę tą unieważnia się.

Szpaczyński Michał zam. w Budkach pow. Krzemieniec zgubił dowód tożsamości konia Ser. C. Nr. 824015, wydany dnia 15.VI 1929 r.

Szyłane Piotr zam. w Ujściu gm. Ludwipol pow. Kostopol zgubił zaświadczenie graniczne Nr. 51464/1793 26 wydany przez Starostwo Kostopolskie dnia 21.XII 1926 r.

Sledziewski Gabrjel syn Michała zam. w Aleksandr-i pow. Równe zgub. książeczkę wojsk. wydaną przez P. K. U. w roku 1924 r.

Sulik Onufry zam. w Kuśniszczech gm. Zgorany pow. Luboml zgubił książeczkę wojsk. Nr. 25317/II wydaną przez P. K. U. Kowel.

Sawczuk Gerasim syn Jana miesz. m. Deražne pow. Kostopol zgub. książeczkę wojsk. wydaną przez P. K. U. Równem wydaną w roku 1922.

Sznajder Lejzor syn Lejba zam. w Kostopolu zgub. zaświadczenie wojsk. wydane przez Komisję poborową w Kostopolu z dn. 6 maja jako przynależny do P. K. U. Sarny (kat. c).

Stempniak Władysław zgub. legitymację kolejową wydaną mu jako emerytowi przez D.K.P. w Radomiu w roku 1929 oraz weksle na 900 zł. 1-wystawca Chmielowski Bazyli i żona Marja na kwotę 800 zł. 2-Marja Wojcicka 100 zł.

Tereszczuk Paweł sył Wiktora ur. y 1896 r. mieszkaniec wsi Kuśniszcze gm. Zgorany pow. Luboml zgubił książ. wojsk. wydaną przez P.K.U. Kowel.

Tomaszewski Franciszek zam. w kol. Antonówka Kaczur pow. Włodzimierz zgub. książeczkę wojsk. Nr. 1200 wydaną przez P.K.U. Włodzimierz.

Worobec Jan mieszk. Białystok gm. Torczyn pow. Łuck. zgub. dowód tożsam. konia Ser. C. Nr. 724077, 724703 wydany przez Kom. Przegl Koni dnia 25.IV 1928 r.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**

Prenumerata: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł. = Cena numeru pojedyńczego 1 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 10 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Dr. Państw. w Łucku 2429 19.XII-30 (700)